

VÂNĂTORUL STELAR din AMERICA

ROBERT HORVATH, DEVA

UN VÂNĂTOR EXTRATERESTRU AL CULORILOR

Lumina, protectorul divin, ascunde cu gelozie adevărul creației pentru a nu uide cu frumusețea lui, a adevărului tot așa cum femeia își ascunde frumosul acoperindu-l cu *burca*, cu hainele.

Curcubeul ne avertizează mereu despre substanța luminii, compoziția și secretele ei. În zilele călduroase de vară, totul se estompează și devine șters. Nu și pentru vânător. Artistul, prin filtrele generozității ochiului său, dezvăluie adevărul din spatele secretelor luminii, care cu gelozie, ascunde totul. Frumosul ucide. Tot așa cum lacrima dispare în absența gravitației asupra atmosferei.

Lumina ascunde precum frumosul femeia, părțile ei scilipitoare dătătoare de viață. Nu aveți voie să vă înmulțiți din dragoste, ci doar mecanic, controlați. Trezirea naște la sclipirea sursei vieții accelerate de întâlnirea luminii cu forma și culorile trupului. Nimic nu egalează linia sânilor și compoziția catifelată a pielii omului. Misterul crește deodată cu umbra și ascunzișul emoției rușinii, a timidității și secretului identitar. Dacă lumina ascunde, ne protejează, atunci de ce trebuie noi să ucidem taina? Odată cu taina va dispărea și sensul vieții. Devine robot. Omul mereu trebuie să spere și să caute. De ce să-l ucizi cu nimicul? *Nimic și vei fi fericit. Noi știm totul. Suntem dumnezei. Peste noi nu mai e nimeni.* Păi, atunci, de ce să mai trăim? Mai are vreun rost dacă știm totul?

Și atunci mă duc la Creator: Adam și Eva. Oare se plictisea de i-a creat? Sau a vrut să se dea mare? Răspunsul îl dă vânătorul extraterestru: A vrut să existe. A creat STELE, să fie unic. Iar noi ne răzbunăm pe El – prin a fi ca El. Doar că noi nu suntem singuri. Suntem mulți și suntem unici precum lumina care e peste tot. În noi se ascund toate culorile creației. E greu să-i faci să înțeleagă dacă ești singur. E canon să-l urmărești pe Shakespeare. E canon să-l pricepi pe Dali. E canon să devii Brâncuși. E canon să te ascunzi de vânător.

Lumina a fost cucerită de artist și acum a început să-și dea voalul la o parte, să zâmbească, să facă ochi dulci și să intre în dans cu el.

Adevărul ucide, însă dacă ai curajul să-l îmbrățișezi, te trece într-o nouă grădină. Lumea strigă: Necuratul! Necurat e nimicul, e întunericul, nu Robert Horvath. El e refuzat

și acuzat precum Giordano Bruno de Inchiziția luminii. O inchiziție cultural-optică. Cu dioptrii, ar spune CREATORUL. Robert asta vede.

Spune-ți-mi și mie ce poate să creadă un vânător extraterestru despre toate aceste imagini din capetele oamenilor?

BEN TODICĂ

LUCIFER de Ben Todica - ELOGIU

Un Elogiu adus artistului Robert HORVATH DEVA intitulat: VÂNĂTORUL STELAR din AMERICA - ROBERT HORVATH DEVA, UN VÂNĂTOR EXTRATERESTRU AL CULORILOR = Lumina, protectorul divin, ascunde cu gelozie adevărul creației pentru a nu ucidă cu frumusețea lui, a adevărului tot așa cum femeia își ascunde frumosul acoperindu-l cu burca, cu hainele.

<https://www.youtube.com/watch?v=IPGiCWQxgNA&list=UUSFFibprnULnO50cZTNvgCw>

<https://youtu.be/IPGiCWQxgNA>

VÂNĂTORUL de Ben Todică, despre artistul ROBERT HORVATH

Un clip despre un artist unic pe un text de Ben Todică: VÂNĂTORUL

ROBERT HORVATH – UN VÂNĂTOR EXTRATERESTRU AL CULORILOR

Lumina, protectorul divin, ascunde cu gelozie adevărul creației pentru a nu ucidă cu frumusețea adevărului tot așa cum femeia își ascunde frumosul acoperindu-l cu burca, cu hainele.

<https://www.youtube.com/watch?v=Jsoe4eG8qRs&list=UUSFFibprnULnO50cZTNvgCw>

<https://youtu.be/Jsoe4eG8qRs>